tusse Male minnes, sest et Jummal Tee peäl ja seäl wooral Maal temma Katisja tahhaks olla, ja temma Lapsed ja Suggu-wossa seäl surets Rahwaks tehha, ja neid jälle ükskord Kanaani-Male taggasi satas; ja Josep pidi omma Kät temma Silmade peäle pannema, kui ta Surma-Tund tulleks.

§. 303. Seält hakkasid nemmad minnema nende Made sisse, mis Kanaani- ja Egiptusse-Ma wahhel ollid; seäl olli essist Edomi- ehk Seiri Ma (§. 219.) ja siis Arabia kiwwine Ma. Israel isse ja keik, mis wäetimad Lapsed ollid, ja temma Poegade Naesed, widi nende Wankritte peäl, mis Egiptusse Kunningas olli nende järrel läkkitand, neid ärratoma; ja keik nende Lojussed, sured ja pissokessed aeti körwasja järrele, ja keik nende Warra, mis nemmad Kanaani-Maal ollid soudnud sada, olli neil kasas. Seddawisi läksid nemmad keige se pikka Tee eddasi Egiptusse-Ma pole, sest Beersaba-Linnast olli weel peäle nellikümmend Pennikerma Maad senna Paika, kuhho nemmad piddid sama ellama.

§. 304. Neid olli nüüd jo üks kaunis Hulk Inimessi, nenda kui Jummal Abraami, Isaaki- ja Jakobbile olli tootand, et nende Suggu mägga rohkeste piddi siggima, ja neid ni palio sama, kui Tähta Taewas, ja kui Liiwa-Pörma Merre äres (§. 176. 126.): se Hakkatus sellest olli nendel Käes, sest Jakobbi ehk Israeli Lapsi ja Laste Lapsi olli jubba kuuskümmend ja kuus Hinge, kes temmaga ollid Egiptusse-Male tullemas; ja kui temma isse, ja Josep omma kahhe Pojaga (§. 265.) senna jure arwata, siis olli neid täis seitsekümmend; ilma mis keik temma Poegade